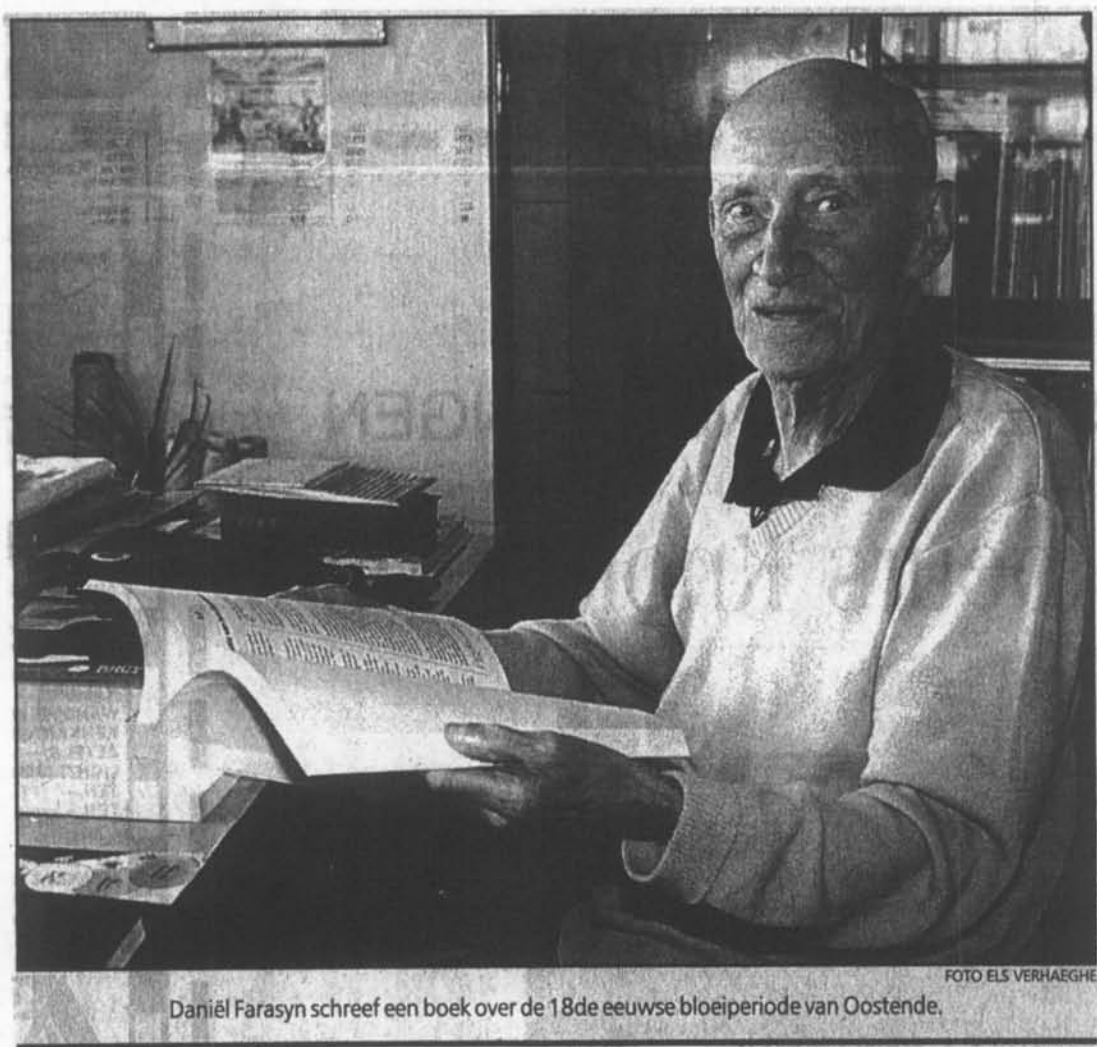

IN MEMORIAM DANIEL FARASYN

Ouder worden is steeds enkele familieleden, alsook geregeld collega's, vrienden en kennissen verliezen. Als het dan om een geliefd en vriendelijk figuur gaat met wie men graag omging en veel bewondering voor had dan is verlies dubbel erg.

Zoals wij nog maar kort geleden onze noeste secretaris Jan Dreesen verloren, zo deed het ons allen pijn om Daniël Farasyn te verliezen.

Daniël, in de omgang als "Danny" aangesproken, is niet alleen een groot verlies omdat hij een edel mens was, maar ook een noeste vorser, die zoals geen enkele voor hem zoveel onderzoekswerk heeft verricht over het verleden van Oostende. Hij was gepassioneerd door alles wat er te vinden was over het kadastraal verleden van Oostende.

Daniël Farasyn schreef een boek over de 18de eeuwse bloeiperiode van Oostende.

Zo heeft hij zeer verzorgde studies gepubliceerd. Om er maar enkele te vernoemen : "Belgische steden in reliëf" uitgegeven in 1965, waarvan hij het belangrijke hoofdstuk voor zijn rekening nam dat handelde over Oostende, dit naar plannen opgemaakt door Franse militaire ingenieurs van de XVIIe tot de XIXe eeuw; "Historiek van de eerste gebouwen langs de Oostendse zeedijk" (De Plate, 1979), "De historiek van het gebouw van het O.L.V. College te Oostende (1977); "Het Mijnplein te Oostende" (Ostendiana IV, 1978); "Oude zichten en eerste sluizen van Slijkens" (Jaarboek Ter Cuere, 1983); "Localisatie en identificatieproblemen van het oude Postgebouw 1780-1830"(De Plate, 1986); "Voorgeschiedenis van het Fort Sint-Philippe en het sas

van Slijkens" (Jaarboek Ter Cuere, 1983); "Een militair hospitaal te Oostende" i.s.m. F. Hubrechtsen (Tentoonstellingscatalogus 1988).

Men moet daarbij zeggen dat naast de algemene historische kadastrale studies die Daniël Farasyn schreef er ook nog vele andere boeiende bijdragen waren die hij vooral schreef na de jaren dat hij met pensioen is gegaan. Dit was in 1976 toen hij zijn loopbaan eindigde als Provisor aan het Koninklijk Atheneum aan de Voskenslaan te Gent en steeds met oude plannen bezig was.

Daniël was weliswaar te Ardoorie op 2 juli 1920 geboren, maar had gans zijn studentenjaren te Oostende gewoond. Vandaar zijn liefde voor Oostende die zijn stad geworden was. Naast zijn opzoekingen, voordrachten en publicaties die hij voor "De Plate" en andere verenigingen hield wist hij dit jaar, hoe ziek hij was, nog een prachtige studie "1769-1794 : De 18de eeuwse bloeiperiode van Oostende" op verzoek van het Oostendse stadsbestuur in de pas gestarte reeks "Oostendse historische publicaties" te laten verschijnen. Deze studie kent algemene waardering en was reeds in de korst mogelijke tijd uitverkocht.

En zeggen dat hij in 1965 bij het verschijnen van zijn eerste werk "Oostende" in "Belgische steden in reliëf" mij wat gelaten zegde "Wie leest er dat eigenlijk ?", waartegen ik meende te protesteren, want ik had dit "plan-reliëf", dat in het Hôtel des Invalides" te Parijs stond, een jaar voordien eens speciaal gaan bezoeken.

"Wie leest er dat" zegde Daniël toen en nu was zijn laatste studie "1769-1794" enkele dagen vóór zjn overlijden reeds in herdruk moeten gaan !

Jammer, héél jammer, dat hij nu het levenslicht heeft moeten laten ontglippen, want hij had nog zoveel te vertellen.

Voor al hetgene U voor Oostende gepresteerd hebt op historisch gebied willen wij U danken. Wij zullen U missen op onze vergaderingen, want U was een van onze trouwste effectieve leden. Dank ook aan Gilberte, die U begeleide op al onze vergaderingen en gebeurlijk bij Uw afwezigheid trouw verslag uitbracht over het reilen en zeilen van "De Plate"

Omer Vilain
Ondervoorzitter "De Plate"